

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2025. február 16.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet
Cím: Kihívás a piaci (tétlen) életből

(1. dia) „¹„Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. ²Miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket a szőlőjébe. ³Amikor kiment kilenc óra tájban, látta, hogy mások is állnak a piacon tétlenül, ⁴és ezt mondta nekik: Menjete ti is a szőlőbe, és ami jogos, megadom nektek. ⁵Azok pedig elmentek. Ismét kiment tizenkét óra körül és délután három óra tájban, és ugyanígy tett. **(2. dia)** ⁶Amikor pedig késő délután öt óra tájban is kiment, még mindig talált ott álldogálókat, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész nap tétlenül? ⁷Azok pedig így válaszoltak: Mert senki sem fogadott meg bennünket. Erre ezt mondta nekik: Menjete ti is a szőlőbe! ⁸Miután pedig beesteledett, ezt mondta a szőlő gazdája a vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és fizesd ki a bért, az utolsók kezdve az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

elsőkig. ⁹Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába, és kaptak egy-egy dénárt. **(3. dia)** ¹⁰Amikor azután az elsők jöttek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. ¹¹Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen, ¹²és ezt mondták: Ezek az utolsók egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől. ¹³Ő pedig így felelt egyiküknek: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul: Nem egy dénárban egyeztél-e meg velem? ¹⁴Vedd, ami a tied, és menj el. **(4. dia)** Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. ¹⁵Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? ¹⁶Így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsók.” Mt 20,1-16

Szeretett Testvérek!

A **(5. dia)** szőlőmunkás példázata van előttünk ezen a délelőttön. A példázatot olvasva több kérdés merül fel az emberben **(6. dia)**:

- Miért megy a szőlősgazda a munkanap befejezte előtt egy órával munkást keresni?
- Miért kap ugyan annyi pénzt az, aki egész nap dolgozott, mint aki csak egy órát dolgozott?
- Miért nem teljesítmény-elv szerint kapják a bérüket a munkások?
- Igazságos-e ez a „rendszer”?

Ezek a kérdések mind-mind ott vannak a háttérben, az ember gondolataiban, mikor olvassa ezt a példázatot. De vajon mit akart kifejezni Jézus ezen a példázaton keresztül? Azt le kell szögeznünk, ahhoz, hogy ezt a példázatot megértsük, el kell vonatkoztatnunk minden emberi véleményünktől, látásunktól, tapasztalatunktól, amit a világból ismerünk. Azért vannak

bennünk ezek a kérdések, mert mi is a világ szerint gondolkodunk, bennünket is megfertőzött az a fajta gondolkodásmód, ami a világban van. Ezt a példázatot azon az Igén keresztül kell olvasnunk és értelmeznünk, amit Ézsaiás könyvében olvashattunk **(7. dia)**: „**8**Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR. **9**Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.” Ézs 55,8. Isten nem ilyen egyszerű földi perspektívában nézi a világot. Nem úgy gondolkodik, ahogy mi gondolkodnánk. Az első és legfontosabb, amit meg kell értenünk ebből a példázatból, hogy **(8. dia)** milyen a mennyek (Isten) országa? Ezért kezdi Jézus így ezt a példázatot **(8/a dia)**: „**Hasonló a mennyek országa...**” Mt 20,1a. Azaz az Isten országában a Gazda másképpen gondolkodik, mint a munkás – azaz az ember. Az Isten országában nem azok a törvények uralkodnak, amelyek az emberi világban. Az Isten országában nem azokkal a feltételekkel működnek dolgok, ahogyan az ember világában.

Az Isten országa és az ember világa teljesen más rendszer. Ezért nekünk meg kell értenünk a Gazda nézetét ahhoz, hogy megértjük ezt a példázatot. A Gazda nézete az, hogy

- **(9. dia)** mindenkinek ugyan annyit és ugyan azt kínálja
- **(9/a dia)** bármikor, bármilyen időben kész megszólítani, az Isten országába hívni, napszaktól, évszaktól függetlenül
- **(9/b dia)** a Gazda nem csap be senkit, mindenkinek azt adja, amit megígért, amiben megállapodtak
- **(9/c dia)** a Gazda nem akarja, hogy tétlenül ténferegj, tengj-lengj ebben az életben, hanem célt, értelmet akar adni az életednek

A Szentírásból így ismerhetjük meg a Gazdát, azaz Istent. Ezekkel a tulajdonságokkal. De nézzük meg, mit jelent egészen pontosan ez a példázat?! Arról olvashatunk, hogy az emberek – munkások – kint vannak a piacon és tétlenül várakoznak. Várnak arra, hogy valaki megszólítsa őket, valaki munkát adjon nekik. A példázatban érzékeltetni akarja Jézus az ember életét

ebben a világban. Valahogy tényleg ilyen tétlenségben, várakozásban vagyunk. Cél nélkül tengünk az élet piacán, sokszor egy zsibvásár az életünk, ahol annyian megfordulnak, de mi csak várakozunk. Életünkben ott van a kereslet-kínálat találkozása, oly sok mindent keresünk ebben az életben, annyi mindent kínálnak nekünk. A bőség zavarában azt sem tudjuk, mi a jó, mi a helyes, mi az, ami a javunkra válik?! Egy piaci káosz az életünk, ahol emberek jönnek és mennek az életünkben. Adnak és vesznek körülöttünk, értékesítenek, eladnak, meg akarnak arról győzni, mi miért értékes, rábeszélnek, hogy mibe érdemes befektetni, meg akarnak győzni ebben az életben, hogy a mi a jó nekem. A lehetőség piacán éljük az életünket, de igaz az, amit Jézus mond, hogy tétlenül várakozunk, várunk valamire, ami többet nyújt, mint a lehetőség piaca. Ebben a helyzetben jön Valaki, szólít meg, munkát ad, azaz célt és értelmet akar adni, mert nem akarja, hogy tétlenül éljünk az élet piacán. Ezt megteszi különböző időszakokban, az ember életének különböző időszakaiban. A példázatban úgy olvashatjuk **(10. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

- 6 órakor
- 9 órakor
- 12 órakor
- 15 órakor
- 17 órakor

Mit jelent ez? Éltünk különböző szakaszaiban jön a Gazda, s szólít meg bennünket. Kit élete egészen korai szakaszában, valakit élete derekán, s van olyan, akit halála előtt. **(11. dia)** A 6 óra azt szeretné kifejezni, hogy vannak olyanok, akiket egészen fiatal korban szólít meg Isten – ahogy tette az én életemben is, amikor 15 évesen meghallhattam Jézus Krisztus megtérésre hívó szavát. Vannak, akiket **(12. dia)** „9 óra tájban”, azaz felnőttként, megy oda a Gazda és életének ezen szakaszában szól, mert azt szeretné, hogy minél több időt töltsenek Vele az emberek. S vannak olyanok is, akiket **(13. dia)** „17 óra tájban”, azaz életük végén, a napszak befejezte előtt szólít meg. Isten nem akarja, hogy tétlenül éljünk az élet piacán, hanem azt akarja, hogy Vele éljünk, Neki éljünk és Őt szolgáljuk. Ezt mindenkivel

megteszi, mert azt olvashatjuk az Igében **(14. dia)**: „²⁹**Mindezt kétszer-háromszor is megteszi Isten az emberrel,** ³⁰**hogy visszahozza őt a sírból, és ráragyog az élők világossága.**” Jób 33,29-30. Visszahozza őt a sírból, azaz a tehetetlen, tétlen, céltalan létből és fel akarja ragyogtatni az életnek világosságát. Ő ezért megy életünk piacára, hogy megszólítson! Ő még az utolsó pillanatban is, életünk utolsó szakaszában is kész megszólítani. Olyan megrendítő, ahogy a 17 óra tájban lévőknek megszólítja **(15. dia)**: „**Miért álltok itt egész nap tétlenül?**” Mt 20,6b. Leéletek az egész életeteket tétlenül, céltalanul. Tengődtek az élet piacán, de az itt állásokatoknak semmi értelme, célja, csak várjátok, hogy jobb legyen?! Miért lenne jobb? Aztán jön a kifogás, hogy **(15/a dia)** „**Mert senki sem fogadott meg bennünket.**” Mt 20,7a. Noha a Gazda már 4-szer volt a piacon, de senki sem fogadta fel. A gazda pedig azt mondja, menjetek a szőlőmbe. Milyen csodálatos, hogy életünk elején, de életünk derekán, sőt életünk végén is a Gazda jönni akar, hogy megváltoztassa élethelyzetünket.

A példázat folytatásaként aztán arról olvashatunk, hogy a gazda oda akarja adni mindenkinek azt, amiben megállapodtak vele. Nem azokkal kezdi, akik kora reggel óta, a nap hevében fáradozva dolgoztak, hanem azokat, akik „csupán” egy órát dolgoztak. Amikor megszólította őket a piacon, amikor megállapodtak, akkor egy dénárban állapodtak meg. Meg is kapták a fizetségüket. Erre felkapták a fejüket azok, akik 15 órától, akik 12 órától, akik 9 órától, s még inkább azok, akik 6 órától dolgoztak a szőlőben. Már dörzsölték a tenyerüket, hogy mennyivel többet fognak kapni, ha ezek, akik egy órát voltak a szőlőben, 1 dénárt kaptak. Igen ám, de a szőlős Gazda mindenkivel megállapodott. Azokkal is, akik reggel 6 óra óta voltak kint, nekik is 1 dénárt ígért, s elfogadták az ajánlatot, mert úgy gondolták, ezért a fizetségért jó elmenni, megéri, de azokkal is megállapodott, akik 17 órakor mentek a szőlőbe, nekik is egy dénárt adott. A mi szemünkben ez igazságtalan, de a Gazda ennyiben állapodott meg mindenkivel. Ő nem csapott be senkit, csak a mi irigy, féltékeny

szívünk tesz különbséget és hasonlítja Isten országát az üzleti világhoz.

Mit jelent ez a példázat? **(16. dia)**

- A Gazda Isten
- A piac az emberi élet
- A szőlőskert Isten szolgálata
- A 6, 9, 12, 15, 17 óra az emberi élet különböző szakaszai
- A fizetség (1 dénár) az üdvösség a Mennyországban
- Egész napi terhe, a nap hősege a szolgálat fáradalmai, nehézségei

Jézus ezzel a példázattal többek között arra is szeretne rávilágítani, hogy Ő nem személyválogató, Ő mindenki számára ugyan azt akarja adni: a zsibvásár életünkből, a lehetőségek piacáról, a tengő-lengő életünkből ki szeretne emelni. Szolgálatlalt szeretne megbízni és üdvösséggel szeretne megajándékozni. Ő ezt kínálja fel és ebben állapodik meg mindenkivel. Nem ad ennél többet és nem ad ennél kevesebbet. De ez nem bér, ez nem fizetség, és a példázat ezt szeretné igazán megértetni velünk, ez a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

kegyelem. Isten ezt a kegyelmet kínálja nekünk is. Ez a példázat erről is szól. Mi bérben, fizetségben gondolkodunk, de Isten kegyelemben gondolkodik. Sokszor próbáljuk ötvözni a teljesítménybérezést az Isten ajándékozó szeretetével, és azt mondjuk, Isten az üdvösséget kegyelemből adja nekünk, de az Ő kegyelmét meg kell érdemelnünk. Nem érezzük, milyen ellentmondás? Hogy lehet a kegyelmet megérdemelni? Akkor az már nem kegyelem. Aki fáradozik, annak a bért nem kegyelemből számítják, hanem azért, mert tartoznak vele. Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent, annak a hit számít igazságnak. Ezt szemlélteti Jézus ezzel a példázattal. Ennyire nem teljesítmény, hanem kegyelem. Ennyire nem bér, hanem ajándék. Azt mondja Jézus **(17. dia)**: „καὶ ἐκεῖνοις εἶπεν ὁ Ὑπάγετε ὁ καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾗ δίκαιον δώσω ὑμῖν.” azaz „⁴és ezt mondta nekik: Menjetek ti is a szőlőbe, és ami jogos, megadom nektek.” Mt 20,4
Ez a szó mutat rá, hogy ez nem bér, ez nem fizetség, mert akkor meg kellene halnunk, hanem a δίκαιον görög szó azt fejezi ki,

hogy a kegyelem Jézus Krisztusban jelent meg. A görög szó jelentése **(17/a dia)**: „igazság(os)”, „jogos”, Jézus Krisztus lett a mi igazságunk. Pál apostol azt írja **(18. dia)**: „²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II Kor 5,21. A mi igazságunk Jézus Krisztus. Nélküle elvesznénk, de Vele életben maradunk. Érte és miatta nem teljesítménybér, hanem kegyelem az, amit Tőle kapunk. Ezt Ő mindenkinek felkínálja, a kérdés ezen a délelőttön, kell-e neked az, amit Ő kínál? Szeretnél-e **(19. dia)** életed piacteréről (tétlenségből) Isten szőlőskertjébe (Vele élni és Őt szolgálni) lépni, onnan az üdvösségbe (Mennyországba) jutni? Lehet, hogy ez az óra a te életedben most **(20. dia)** a 6, 9, 12, 15 vagy a 17 óra? Ne várd meg, míg letelik! Ezért bíztat téged is az Ige, ne késlekedj rendezni életedet, meghallani a hívó szót **(21. dia)**: „Ma, ha az ő hangját halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket”. Zsid 3,15

Ámen!